

[Ahlmann-Ohlsen]

oppe på talerstolen og sige, at det jo var, fordi vi ønskede at skjule vores egen forurening her i Danmark. Det var det ikke. Det var, fordi vi dengang havde belæg for at udtale os om kommunismens miljøforagt.

Vi kunne oven i købet citere bøger, som SF på daværende tidspunkt troede stammede fra Konservativ Ungdom, og jeg kan fortælle, at hr. Riishøjs kollega dengang ikke sagde mere, da jeg kunne meddele, at de pågældende citater stammede fra NOAH's rapport – NOAH, der dengang meget modigt gik ind i Østeuropa – der afslørede hykleriet bag kommunismens miljøpolitik under titlen: »Alles Gutes kommt von oben.«

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det sidste dér er sådan noget uforståeligt noget: En eller anden SF'er har sagt et eller andet. Jeg læste også NOAH's rapport »Som vinden blæser«, og jeg syntes, den var fin, og det kom da ikke som en overraskelse for mig.

Men så det første, at der var nogle folkesocialister derovre, som vi var nærmere ved i samarbejdet. Hvad er det for nogen? Vi blev jo i hvert fald betragtet som nogle forfærdelige nogle, når vi besøgte hinanden i sin tid, og nogle af reformfolkene fra 1968 i Tjekkosllovakiet, som vi samarbejdede med, var jo nogle af de allermest forfulgte i Tjekkosllovakiet; men hvad er det for nogle folkesocialister derovre, som vi før 1989 havde særlige forbindelser med, og som skulle være nogle forfærdelige nogle?

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Må jeg sige til hr. Riishøj: Der er jo sket meget, siden hr. Riishøj kom i Folketinget. Det er jo rigtigt, at hr. Riishøj i dag repræsenterer et folkesocialistisk parti. Før jerntæppet faldt for få år siden, var det folkesocialismen – nogle kalder det folkekommunismen – der regerede i Østeuropa, der havde ansvaret for det. Det glæder mig i dag at høre, at SF tager så skarpt afstand fra alt det, der foregik dengang, at man, om jeg så må sige, har gennemgået en forvandling. Det er rart at få den slags historisk noteret her i Folketinget.

Men jeg må også have lov at sige, at der var mange eksempler – og jeg tror, at vi kan fortsætte med at gennemgå dem i korridorerne bagefter – på de meget venlige holdninger, som SF havde op igennem både 1960'erne og 1970'erne over for de østeuropæiske diktaturer.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre ønsker at øge bevillingerne til Østeuropa; det vil jeg starte med at slå fast, for vi er jo ellers normalt meget på vagt over for offentlige udgifter, men netop på det punkt, som vi drøfter i dag, mener vi, at bevillingerne skal øges, altså at vi skal bruge flere penge til Østeuropa. Det er langt den bedste form for udviklingsbistand, vi kan give i disse år.

Jeg vil her komme med nogle få kommentarer til de ændringsforslag til finansloven, som vi fremlagde i tirsdags. Vi fremlagde et papir, der hedder »På ret kurs igen«, og de, der har læst det, vil se, at vi har en besparelse på 0,1 pct. af bruttonationalproduktet på ulandsbistanden, således at vi når ned på 0,9 pct. Det bringer os udviklingsbistandsmæssigt på niveau med Sverige, og det er kun Norge, der herefter vil være større bidragyder, end Danmark er. Men det, at vi ønsker at skære ned på den samlede ulandsbistand, betyder altså ikke, at vi vil skære ned på Østbistanden. Vi vil give flere penge til Østeuropa inden for rammen af den samlede ulandsbistand.

Regeringen har lagt op til en udgift på i alt 2,4 mia. kr. til Østeuropa. Den ønsker vi at forhøje med 1 mia. kr., hvilket vi i øvrigt også foreslog i forbindelse med et beslutningsforslag i sommer. Der er et ekstraordinært behov i Østeuropa, det kræver en ekstraordinær indsats, og det er derfor, vi er indstillet på at ændre vores normale politik på dette område. Den udvikling, der er sket, den ændring, der er sket i Østeuropa, er dette århundredes vigtigste europæiske begivenhed, og dermed er det også vores væsentligste opgave at bidrage til, at den udvikling – overgangen til demokrati og sikring af menneskerettighederne – som vi har set efter Murens fald i 1989, ikke bringes til ophør, men tværtimod fortsætter. Det er for et parti, der er meget optaget af menneskerettigheder, helt centralt, at menneskerettighederne sikres for de millioner af mennesker, der i alt for mange år har levet i undertrykkelse.